

ligeledes vred over, at jeg havde talt om den Mindretalsbetænkning, der forelaa fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), og bebrejdede mig, at jeg havde vendt mig mod ham, naar han ikke var til Stede paa Grund af Sygdom. Jeg maa sige, at dette er mig ganske uforstaaeligt. Det ærede Medlem vil altsaa, at jeg, fordi en Mand er bleven syg, skal lade ganske uomtalt et Angreb paa Flertallets Forslag, som er fremsat i en trykt Betænkning, som er omdelt. Det forekommer mig, at man vilde komme i Strid med al parlamentarisk Fornuft, hvis man skulde lade være at imødegaa et Angreb, blot fordi den, der har fremsat det, er bleven syg. Naar Imødegaaelsen føres i sømmelige Former og, saaledes som jeg har gjort det, helt og holdent bygger paa Mandens egne Ord, maa man virkelig have Lov til at fremføre den.

Det ærede Medlem docerede ogsaa den Anskuelse, at jeg var paa Vildspor, naar jeg havde sagt, at man ikke maatte dømme efter forudfattede Meninger. Det ærede Medlem vilde, at man netop skulde dømme ud fra forudfattede Meninger. Men dette betyder med andre Ord, at al Debat er overflødig, at man ikke maa haabe paa at kunne overbevise et eneste Medlem ved en Debat. Hvis det ærede Medlem, der i dette Tilfælde er Ordfører for det radikale Parti, virkelig har den Anskuelse, vilde jeg ønske, at han kunde faa den til at trænge igennem hos sit Parti. Naar de Herrer paa Forhaand vide, at de ikke kunne overbevise nogen i denne Sal, kunne de lige saa godt lade være at tale i denne Sal. Jeg glæder mig derover, thi der er saa Udsigt til, at vi kunne slippe hjem i April i Stedet for maaske at maatte sidde herinde til Maj. (*Slengerik*: Er det os, der raader for det?) Ja, naar de Herrer ikke tale, slippe vi nok tidligere hjem.

Endelig fremdrog det ærede Medlem et lille Afsnit af det foreliggende Lovforslag, hvori der staar, at man under visse Omstændigheder skal notere sine Driftsomkostninger, sit private Forbrug, Forretningens Gang og saa, fremdeles, som et Bevis for, hvor urimeligt det var at paalægge Smaaahaandværkere Bogføringspligt. Jeg maa bede det ærede Medlem læse det paagældende Stykke igen. Der staar nemlig udtrykkeligt, at det er „under fornødent Hensyn til Forretningens Omfang“, at man skal foretage disse Noteringer. Af de Smaafolk, som det ærede Medlem taler om, som ikke ere i Stand til overhovedet at skaffe sig Kre-

dit, og hvis hele Virksomhed er saa ubetydelig, vil man hverken forlange det ene eller det andet af dette. Hvis det ærede Medlem er i Tvivl derom, kan han blot spørge Ministeren, saa vil han sikkert faa et tilfredsstillende Svar.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at præcisere, at der er to Tvivlsspørgsmaal, nemlig Haandværkeres og Beværteres Bogføringspligt og Andelssagen. Hvad det første Spørgsmaal angaar, stiller det Flertal, jeg er Talsmand for, sig paa det Standpunkt, at man imødekommer Organisationernes Henvendelse saaledes, at hvad de have forlangt gennemføres med den ene Undtagelse, at gamle Haandværkere og Beværtere, om hvem man maa antage, at de ikke have lært at føre Bøger og ikke hurtigt kunne tilegne sig denne Færdighed, og hvis Forretning har et saa ringe Omfang, at den kun beskæftiger to eller færre Medhjælpere, fritages. Jeg tror, det er et Standpunkt, man fuldt ud kan forsvare at anbefale. I Andelssagen repræsenterer Flertallets Forslag et Kompromis, der i meget væsentlig Grad har imødekommet Andelsselskabernes og Brugsforeningernes Ønske i Forhold til, hvad der var fremme i dette Ting i Fjor. I Praksis ville vistnok samtlige Brugsforeninger, der vist alle arbejde med fuldt solidarisk Ansvar, være fritagne for Bogføringspligt og ligeledes de Andelsselskaber, der ere af en saadan Karakter, at Andelshaverne tør staa og staa med fuldt solidarisk Ansvar. Kun de Andelsselskaber, hvor Andelshaverne have begrænset deres Risiko, saaledes at Selskabet i Virkeligheden overfor Trediemand bliver af samme Karakter som et Interessentskab med begrænset Ansvar, komme ind under Loven. Jeg tror, det er et fuldt forsvarligt Standpunkt, og jeg anbefaler paa ny Flertallets Ændringsforslag til det høje Ting.

Første Viceformand (*J. C. Christensen*): Jeg henstiller til følgende Talere, at de saa vidt muligt fatte sig i Korthed baade af Hensyn til den fremrykkede Tid og af Hensyn til, at Sagen i Virkeligheden synes uddebatteret.

N. C. Jensen: Jeg vil gerne understrege den Udtalelse af den ærede Ordfører (*Birch*), at dersom der havde været Registreringskontorer, vilde han godt være gaaet med til at regne de Selskaber, der gik ind paa at sende deres Regnskaber til et saadant Registreringskontor, lig med